

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

19. DUBNA 2020

Z obsahu:

O blahoslavenstvích - Blahoslavení milosrdní

Katecheze
papeže Františka
z 18. března 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Neděle Božího milosrdenství

Několik myšlenek
z *Deníčku* sv. Faustyny
Kowalské
- strana 4 -

Svatý Anselm z Canterbury

Libor Rösner
- strana 6 -

O zjevení učedníkům u Tiberiádského jezera

Louis de Ponte SJ
- strana 8 -

Lítanie v čase nakažlivých nemocí nebo moru

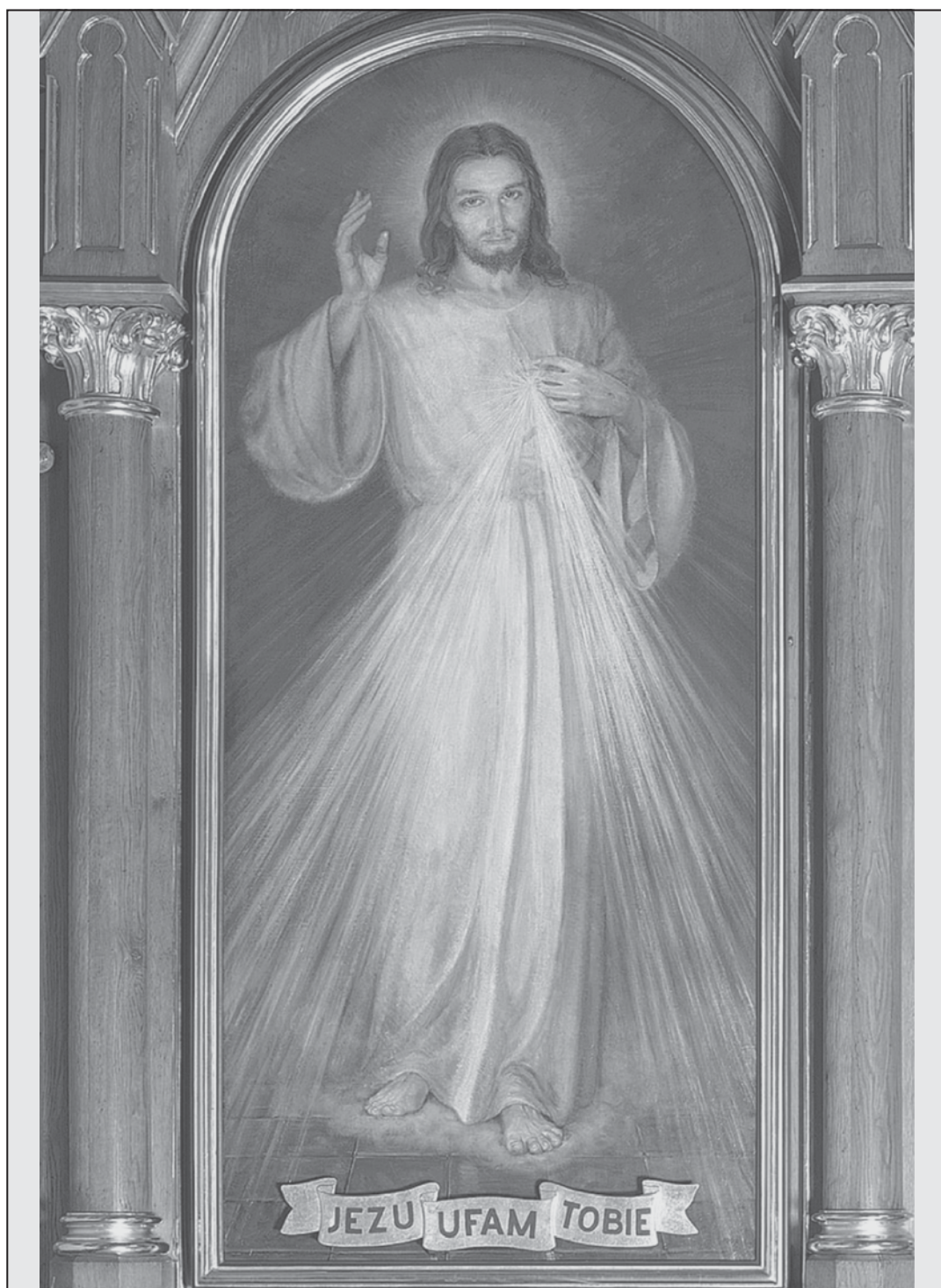
- strana 10 -

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (25)

P. Clemente A. Enjuto
- strana 11 -

Matka

Evženie Ravasio (15)
- strana 12 -

O blahoslavenstvích - Blahoslavení milosrdní (Lk 6,36-38)

Katecheze papeže Františka z 18. března 2020, Řím, knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes se zastavíme u pátého blahoslavenství, které pravi: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7) Toto blahoslavenství má jednu zvláštnost: je jediné, ve kterém se shoduje důvod a plod štěstí. Ti, kdo uplatňují milosrdenství, dosáhnou jej; budou „omilosrdněni“.

Toto téma reciprocity odpuštění se nevykytuje pouze v tomto blahoslavenství, v evangeliu se opakuje. A jak také jinak? Milosrdenství je samotným srdcem Boha! Ježíš říká: „Nesud'te, a nebudete souzeni,

nezavrhuje, a nebudete zavrženi. Odpoušt'ejte, a bude vám odpušteno.“ (Lk 6,37) Stále tatáž reciprocita. A v Jakubově listu stojí: „Milosrdenství vítězí nad soudem.“ (Jak 2,13)

Ale zejména v Otčenáši prosíme: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ (Mt 6,12); a tato prosba jako jediná je na závěr komentována: „Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec, ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky.“ (Mt 6,14-15; srov. *Katechismus katolické církve*, 2838)

Jsou to dvě neoddělitelné věci: dávané odpuštění a přijaté odpuštění. Mnozí jsou však v nesnázích a nejsou s to odpustit. Častokrát je způsobené zlo tak velké, že se jeho odpuštění jeví jako výstup na nejvyšší horu, jako enormní výkon, a někdo si může myslet, že je neuskutečnitelné. Skutečnost reciprocity milosrdenství ukazuje, že potřebujeme obrátit perspektivu. Sami to nedokážeme, je zapotřebí Boží milosti, musíme uvěřit. Páté blahoslavenství totiž slibuje milosrdenství

Pokračování na str. 5

Učínme si předsevzetí: Nikdy se nebudeme opírat o lidi, ale vždycky se budeme s plnou důvěrou opírat o Boha - Otce, Syna a Duchu Svatého. Je to Ježíšova výzva o dnešní neděli Božího milosrdenství, a to nejen skrze svatou sestru Faustynu, z jejíhož *Deníčku* citujeme několik povzbuzujících pasáží, tak aktuálních v dnešní době. (str. 4-5)

Kam vede slepá důvěra v člověka, pozorujeme v celosvětovém dění těchto dní. Ačkoliv byl člověk v ráji Bohem pověřen, aby vládl zemi (srov. Gn 1,26.28-29), nemůže přece jen svoji vládu vykonávat, jak se mu zlíbí. V tom totiž spočívá ona vládnoucí moc člověka nad světem: je pouze zplnomocněncem Boha, Stvořitele. Svobodná vůle sice umožňuje člověku svým způsobem volit, co chce dělat, ale člověk je také tvor obdařený - na rozdíl od ostatního tvorstva - rozumem a nesmrtelnou duší. Právě rozum pak ovlivňuje vůli, aby měla na zřeteli ve svém rozhodování dobro vlastní duše a společné dobro všech. Míjí-li se člověk v tomto zaměření s vůlí Stvořitelovou, dostává se na cestu vlastní pýchy, která chce dělat věci po svém, lépe než Bůh. A toho nelze dosáhnout! Krásně nás o tom poučuje Ježíšovo zjevení učedníkům u Tiberiádského jezera. (str. 8-9) Člověk zde na zemi nikdy nebude vědět to, co ví Bůh; nikdy neprozkoumá dokonale podstatu všech věcí;

Editorial

nikdy nebude mít takovou moc, jakou má jediný Pán života a smrti; nikdy... Ještě se nás drží pýcha?

Přesto, že jsme často domýšliví, ať už vědomě, nebo ne, Bůh je k nám vždy nejen spravedlivý, ale také milosrdný. Aby však mohl „institut Božího milosrdenství“ účinně působit, potřebuje k tomu daru pokornou duši člověka, která se s plnou důvěrou obrací k Bohu o pomoc. Je to konečně i výzva nebeského Otce, adresovaná lidstvu skrze matku Evženie Rasio. (str. 12-13) Nejenže bez dětské důvěry v Otce nikdy nedosáhneme pravé svobody Božích dětí, ale zároveň je oslabena i naše schopnost přijímat v plné míře Boží milosti. A navíc, jak ujišťuje sám Otec: v těch okamžicích, když Bůh spočívá v srdci člověka, nic mu neodepře. To nás ovšem vede k zamyšlení a zpytování svědomí, zda to, že naše modlitby nejsou vyslyšeny, není právě důsledkem aktuálního stavu naší duše. A oslabením jednoho údu katolické církve se oslabují i její další údy; všichni, kdo jsme sjednoceni v Duchu Svatém kolem Ježíše, Syna Boha Otce, jsme vzájemně propojeni, a tak i účinek společné modlitby je skrze jednotlivce oslaben. Těžké hříchy jednotlivých údů katolické círk-

ve pak musí být smířeny nejen Ježíšovou krví, ale i vlastní lítostí a pokáním nebo smírnými oběťmi nevinných. Tak tomu bylo v dějinách spásy vždy a není tomu jinak ani dnes. Současná celosvětová situace navozuje tuto myšlenku...

Nepochybně však Bůh chtěl probudit lidstvo, aby přestalo být zakotveno v sobě a zaměřilo svoji pozornost k Bohu a v něho vložilo svoji důvěru. Mnozí tak učinili, i když zdaleka ne všichni...

Vezmeme si v této situaci příklad z Panny Marie. Ona se nikdy neopírala ve svém životě o člověka, ale vždy byla zcela odevzdaná Bohu. A tak se stala Matkou Boží, Matkou všech lidí, Spoluvykupitelkou, Nanebevzatou, Královnou andělů...! Nikoliv tedy naše pýcha, sebestřednost, ale pokora přináší nám samým i tomuto světu to nejlepší a vítězí nad veškerým zlem.

A proto, chceme-li dosáhnout Božího milosrdenství, musíme uznat svoji hříšnost - každý bez rozdílu - a pokorně nabídnout celé své JÁ působení Boží milosti. Bude třeba i pokání, bude to i bolet, ale to, čím nás milosrdný Otec obdaří, bude nesrovnatelně lepší, než cokoli bychom si dali (či vzali) sami - a naplní nás to pravým vnitřním pokojem a radostí. Trojjediný Bůh je spravedlivý a milosrdný zároveň! Mějme v něho pevnou víru!

Daniel Dehner

Je-li každý první den po sobotě dnem Páně, pak dnešní slavná neděle je jím dvojnásobně, neboť sám Pán si ji obzvláště vyhradil, abychom tento den měli vděčně na paměti především nesmírný dar Božího milosrdenství. Připoj se tedy k Petrovi a spolu s ním *veleb Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista, za to, že je tak nesmírně milosrdný a daroval nám nový život.*

Petr velmi dobře ví, o čem to ve svém prvním listu mluví. K hlubokému vědomí a přesvědčení o Boží dobrotivosti se totiž poji i jeho velká životní zkušenost, že víra v Božího Syna Ježíše Krista je především vírou v jeho nesmírnou slitovnost.

Má-li jako Skála být mezi ostatními prvním, aby *utvrzoval víru svých bratří*, bude nejdříve sám také prvním z nich, kdo zakusí sám na sobě celou hloubku Ježíšova milosrdenství. Proto mu Pán také řekl, že bude schopen plnit toto své poslání až po svém *obrácení*⁽¹⁾. Tehdy ovšem Šimon sotva tušil, co si má představit pod svým obrácením. Byl plný nadšení a horlivosti a cítil ke svému Pánu opravdovou lásku. Byl přesvědčen, že má dosti sil, aby za Pána *položil i život*⁽²⁾. Předpovědi o svém pádu však nebyl ochoten uvěřit.

Teprve když si ještě před svítáním uvědomil svůj trojnásobný hřích, *hořce plakal*⁽³⁾ a nebyl k utišení, ne snad proto, že byl krutě rozčarován sám nad sebou, ale protože cítil, jak těžce se prohřešil proti svému Pánu, kterého mu odvedli na smrt dřív, než se mu mohl vyznat ze své přetěžké viny.

Ale Ježíš, *protože je tak nesmírně milosrdný*, povolal Petra brzy ráno ke svému hrobu, aby mu záhy po svém zmrtnýchvstání *daroval nový život*. Všimni si, jak je Pánova smrt obklopena projevy milosrdenství: to poslední, co vykonal, než odevzdal svou duši Otci, bylo rozhřešení pro zločince. To první, co vykonal, když slavně vstal, bylo rozhřešení pro prvního z apoštolů. Synové ďábla⁽⁴⁾, kteří s Ježíšem chtěli skoncovat, připravili tak podmínky, aby jeho Srdce bylo a navždy zůstalo otevřeno jako bezedná studnice Boží slitovnosti.

Připoj se k Petrovi, když se spolu s Janem vrací od hrobu, a vstup tak s ni-

mi k ostatním do večeřadla. Apoštolové se tu opět sešli večer onoho tragického pátku. Dveře zavřeli ze strachu před Židy, ale ve skutečnosti si je zde Duch Boží soustředil, aby se v usebranosti, zpytování a modlitbě připravovali na další část kněžské ordinace, která začala, když jedli beránka.⁽⁵⁾ Před touto druhou částí bylo zapotřebí, aby

prošli hlubokým sebepoznáním. I oni tehdy podobně jako Petr ujišťovali Ježíše: *Nyní věříme! – Nyní věříte? Rozprchnete se a mne necháte samotného.*⁽⁶⁾ To vše se stalo krutou skutečností. Z jejich očí můžeš vyčíst jedinou otázku: Co tedy bude dál? A tato otázka je nyní ještě naléhavější, když se dovídají, že *Pán vstal a ukázal se Šimonovi*⁽⁷⁾. Jestliže Mistr je živ, kde je nyní?

Pokus se rozpomenout a připomeň jim Pánova slova: Neřekl vám, než odešel: *„Budte dobré mysli!“*⁽⁸⁾ Mějte důvěru. Jen si vzpomeňte, jak vroucně se za vás modlil: *„Otcé, já prosím za ně! Pro ně se obětují, aby i oni byli posvěceni v pravdě!“*⁽⁹⁾ Vždyť jste jeho vyvolení i při vši své lidské slabosti! Ale *přichází hodina, ano, už je tu.*⁽¹⁰⁾ I za vámi přijde oslavený Pán. Když byli kdysi sami na rozbořeném moři a Ježíš kráčel k nim, aby je potěšil, polekali se, že je to přízrak. Tehdy řekl: *„Nebojte se, to jsem já.“*⁽¹¹⁾ Dnes večer je opět překvapí, když vstoupí zavřenými dveřmi. I tentokrát je nejdříve utěší: *„Pokoj vám!“*, ale místo pouhých slov: *„Já jsem to“* předloží neklamný důkaz své totožnosti: Kdo jiný by se mohl představit s probodeným bokem? Tato oslavená rána je ovšem především bránou k jeho milosrdenství a tohoto božského daru se dnes dostane nejen jim, ale jejich prostřednictvím všem lidem. *Tak Bůh miloval svět!*⁽¹²⁾

Syn člověka, který *přišel hledat to, co zahynulo*⁽¹³⁾, vyvolil si dnes své kněze k tomu, aby dále *přinášeli užitek* jeho vtělení a jeho smrti a tento *užitek aby byl trvalý*⁽¹⁴⁾.

Syn člověka, který dal zcela jasně najevo, že *má moc odpouštět na zemi hříchy*⁽¹⁵⁾, dnes touto mocí pověřuje vyvolené sluhy: *„Přijměte Ducha Svatého.“* Ten Duch, který mě přivedl z nebe na zem, který mě naplňuje tak, že můj Otec má ve mně zálibení⁽¹⁶⁾, ten nechť nyní naplní a promění vás. *„Komu hříchy odpustíte, tomu jsou od-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,42–47

Křesťané setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecně oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolání ke spáse a církvi.

2. čtení – 1 Petr 1,3–9

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtnýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc a vede ke spáse, která se má ukázat nyní v poslední době.

Dokončení na str. 13

puštěny.“ Skloň se s velkou úctou před těmito zplnomocněnými, jejichž slovu i rukám Pán dal tak nesmírné posvěcení: Ty, kterým svěřil ve čtvrtek svátostnou moc přinášet znovu v oběť jeho lidství i božství, obdařil nyní mocí nad ovocem své smrti a svého zmrtnýchvstání. Kdo může být v tvých očích větší než ti, které nyní tak věrně a bezvýhradně poslouchá sám Bůh? Kéž tato tak snadná dostupnost nezaslouženého daru Božího milosrdenství není nikdy důvodem, abys ztrácel ze zřetele jeho nekonečnou a zcela nezaslouženou cenu a velikost! Nepřestávej Pánu děkovat za jeho kněze a pros milosrdného Pána, aby ti nikdy nescházela jejich služba. *Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho.*⁽¹⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 22,32; ⁽²⁾ srov. Jan 13,37; ⁽³⁾ Lk 22,62;

⁽⁴⁾ srov. Jan 8,44; ⁽⁵⁾ srov. Lk 22,19;

⁽⁶⁾ srov. Jan 16,30–32; ⁽⁷⁾ Lk 24,34; ⁽⁸⁾ Jan 16,33;

⁽⁹⁾ srov. Jan 17,9.19; ⁽¹⁰⁾ Jan 16,32; ⁽¹¹⁾ Mt 14,27;

⁽¹²⁾ Jan 3,16; ⁽¹³⁾ Lk 19,10; ⁽¹⁴⁾ srov. Jan 15,16;

⁽¹⁵⁾ Mt 9,6; ⁽¹⁶⁾ srov. Mt 3,17; ⁽¹⁷⁾ Ž 118,24

Neděle Božího milosrdenství

Několik myšlenek z *Deníčku* sv. Faustyny Kowalské

742

[...] Předkládám ti tři způsoby, jak prokazovat bližním milosrdenství: první – skutkem; druhý – slovem; třetí – modlitbou. V těchto třech stupních je obsažena plnost milosrdenství a je nezvratným důkazem lásky ke mně. Takto duše oslavuje a ctí mé milosrdenství. [...]

890

Láska je tajemství, které všechno, čeho se dotkne, proměňuje ve věci pěkné a Bohu milé. Láska k Bohu činí duši svobodnou. – Je jako královna, nezná otrocké přinucení, do všeho se dává s velikou svobodou duše, neboť pohnutkou k činu je láska, která v ní bydlí. Všechno, co ji obklopuje, jí dává poznat, že jen Bůh sám je hoden její lásky. Duše, která Boha miluje a je v něm ponořena, přistupuje se stejným vnitřním postojem k povinnostem jako ke svatému přijímání a nejobyčejnější práci dělá s velikou pečlivostí pod laskavým Božím pohledem; nepropadá zmatku, když se nějaká věc po nějaké době ukáže být méně vydařená, je klidná, neboť ve chvíli, kdy jednala, udělala, co bylo v jejích silách. Když se stává, že ji opouští živá Boží přítomnost, kterou téměř neustále zakouší, snaží se pak žít živou vírou, její duše chápe, že jsou chvíle odpočinku a chvíle boje. Vůlí je stále s Bohem. Její duše je jako rytíř, vycvičená v boji, zdaleka si všímá, kde se skrývá nepřítel, a je připravena k boji, ví, že není sama – její silou je Bůh.

990

Láska, láska a ještě jednou láska k Bohu, ani v nebi, ani na zemi není nic většího než toto. To největší, co může být, je milovat Boha, skutečná velikost spočívá v lásce k Bohu, skutečná moudrost je milovat Boha. Vše, co je veliké a krásné, je v Bohu, mimo Boha není krásy ani velikosti. Ach, mudrci světa a velcí duchové – poznejte, že opravdová velikost spočívá v lásce k Bohu. Ach, jak se divím, že někteří lidé klamou sami sebe, když říkají: Věčnost neexistuje.

1074

[...] Pálí mě plameny milosrdenství, toužím je vlévat do lidských duší. Ach, jakou bolest mi působí, když je nechtějí přijmout. [...]

1075

Duše, které šíří úctu k mému milosrdenství, ochraňuji po celý život jako něžná matka své nemluvně a v hodině smrti nebudu jejich soudcem, ale milosrdným Spasitelem. V té poslední hodině nemá duše na svou obranu nic kromě mého milosrdenství, šťastná duše, která se po celý život ukrývala do Zřídla milosrdenství, neboť ji nezasáhne spravedlnost.

1385

[...] Toužím se sjednocovat s dušemi lidí; je mým potěšením spojovat se s dušemi. Věz, má dcero, když přicházím ve svatém přijímání do srdce člověka, mám plnou náruč rozmanitých milostí a toužím je duši dát, ale duše si mě ani nevšimnou, nechávají mě samotného a zabývají se něčím jiným. Jak je mi smutno, že duše nepoznaly lásku. Jednají se mnou jako s čímsi mrtvým. [...]

1396

[...] Ach, kdyby hříšníci znali mé milosrdenství, nehynulo by jich tolik. Říkej hříšným duším, aby se nebály přiblížit se ke mně, říkej o mém velikém milosrdenství.

1397

[...] Ztráta každé duše mě noří do smrtelného smutku. Utěšuješ mě pokaždé, když se modlíš za hříšníky. Modlitba, která je mi nejmilejší, je modlitba za obřácení hříšných duší, věz, má dcero, že tato modlitba je vždy vyslyšena.

1447

Ach, jak mě bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání. Čekám na duše, ony jsou ke mně lhostejné. Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří. Chci je zahrnout milostmi – ony

je nechtějí přijmout. Jednají se mnou jako [s] čímsi mrtvým, a přece mám Srdce plné lásky a milosrdenství. – Abys poznanla alespoň trochu moji bolest, představ si nejněžnější matku, která velice miluje své děti, avšak ty děti láskou matky pohrdají, uvaž její bolest, nepotěší ji nikdo. – To je slabý obraz a [slabé] znázornění mé lásky.

1448

[...] Řekni duším, kde že mají hledat útěchy, to znamená v tribunále milosrdenství; tam jsou největší zázraky, které se neustále opakují. K získání tohoto zázraku není třeba podniknout dalekou pouť ani konat nějaké vnější obřady, nýbrž stačí s vírou přistoupit k nohám mého zástupce a vypovědět mu svou bídu, a zázrak Božího milosrdenství se plně projeví. [...]

1487

Rozhovor milosrdného Boha s trpící duší.

– Ježíš: Duše, vidím, jak velice trpíš, vidím, že nemáš ani sílu se mnou hovořit. Hle, já sám budu mluvit k tobě, duše. I kdyby tvá utrpení byla sebevětší, neztrácej klid ducha ani se nepoddávej znechucení. Ale řekni mi, mé dítě, kdo se odvážil ranit tvé srdce? Řekni mi o všem, řekni mi o všem, buď vůči mně upřímná, ukaž mi všechny rány svého srdce, já je vyléčím a tvé utrpení se stane zdrojem tvého posvěcení.

– Duše: Pane, má utrpení jsou tak velká a tak různého druhu a už tím, jak dlouho trvají, jsem znechucena.

– Ježíš: Dítě mé, to nejde, znechucovat se, vím, že mi bezmezně důvěřuješ, vím, že znáš mou dobrotu a milosrdenství, tak si můžeme popovídat podrobně o všem, co ti nejvíce leží na srdci.

– Duše: Těch věcí je tolik, že nevím, o čem mluvit dřív a jak to všechno říci.

– Ježíš: Hovoř se mnou obyčejně, jako přítel s přítelem. Tak mi řekni, mé dítě, co ti brání jít vpřed cestou svatosti?

– Duše: Cestou svatosti mi brání jít vpřed špatné zdraví, nemohu plnit povinnosti, jsem takovým poskokem. Nemohu se umrtvovat, přísně postit, jak to dělali svatí, tu mi zase nevěří, že jsem nemocná, a k tělesnému utrpení se připojuje duchovní a přináší to mnoho pokoření. Vidíš, Ježíši, jak se pak stát svatou?

- Ježíš: Dítě, opravdu, toto všechno je utrpení, ale do nebe nevede jiná cesta než křížová cesta. Sám jsem jí první prošel. Věz, že je to cesta nejkratší a nejjistější.

- Duše: Pane, zase nová překážka a těžkost na cestě ke svatosti, protože ti jsem věrná, pronásledují mě a působí mi kvůli tomu mnoho utrpení.

- Ježíš: Věz, že svět tě nenávidí proto, že nejsi z tohoto světa. Mě pronásledoval dříve, to pronásledování je znamením, že jdeš věrně v mých stopách.

- Duše: A také mě, Pane, znechucuje, že mému vnitřnímu utrpení nerozumějí představení, ani zpovědník. Můj rozum obklopila temnota a jak teď mám postupovat kupředu? Nějak mi to všechno bere chuť a říkám si, že vrcholy svatosti nejsou pro mě.

- Ježíš: Hle, mé dítě, tentokrát jsi mi řekla hodně. Víím, že je veliké utrpení být nepochopenou, a to navíc těmi, které člověk miluje a k nimž je hodně upřímný, ale nechť ti stačí to, že já ti rozumím ve vši tvé ubohosti a bidě. Mám radost z tvé hluboké víry, kterou přesto všechno chováš k mým zástupcům, ale věz, že lidé duši plně neporozumějí, neboť to přesahuje jejich možnosti, proto jsem sám zů-

stal na zemi, abych tvé bolavé srdce potěšil a posiloval tvou duši, abys na cestě nezůstala stát. Říkáš, že ti rozum obestírá velká temnota, proč tedy v těchto chvílích nepřicházíš za mnou, jenž jsem světlo a mohu v jediné chvíli vlít do tvé duše tolik světla a pochopení svatosti, že to v žádných knihách nevyčteš, žádný zpovědník není schopen tak duši poučit a osvětlit. Věz také, že touto temnotou, na kterou si stěžuješ, jsem dříve prošel pro tebe v Getsemanské zahradě. Má duše byla sevřena smrtelným zármutkem a tobě dávám kousíček toho utrpení pro mou zvláštní lásku k tobě a pro vysoký stupeň svatosti, který pro tebe v nebi stanovují. Trpící duše je mému srdci nejbližší.

- Duše: Ale ještě jedna věc, Pane, co dělat, jsem-li odstrčena a odmítnuta lidmi, na které jsem právem mohla spoléhat, a v nejpotřebnějších chvílích?

- Ježíš: Mé dítě, udělej si předsevzetí, že se nikdy nebudeš opírat o lidi. Odevzdáš-li se zcela do mé vůle a řekneš-li: Ne,

jak chci já, ale jaká je tvá vůle, ó Bože, ať se mi stane, dokážeš mnoho. Věz, že tato slova vyslovená z hloubi srdce v okamžiku vynášejí duši na vrchol svatosti.

V takové duši mám zvláštní zalíbení, taková duše plní nebe vůní své ctnosti, ale věz, že za tu sílu, kterou v sobě máš ke snášení utrpení, musíš být vděčná častému svatému přijímání, a proto přicházej často k tomu zdroji milosrdenství a čerpej nádobou důvěry, co jen potřebuješ.

- Duše: Díky ti, Pane, za tvou nesmírnou dobrotu, že jsi s námi v tom vyhnání ráčil zůstat a přebýváš s námi jako Bůh milosrdenství a rozséváš kolem sebe světlo svého slitování a dobroty a že jsem ve světle tvých paprsků milosrdenství poznala, jak velice mě miluješ.

Z knihy *Svatá s. M. Faustyna Kowalská: Deníček. Boží milosrdenství v mé duši. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2001*

O blahoslavenstvích – Blahoslavení milosrdní

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

a v Otčenáši prosíme o odpuštění vin, to znamená, že jsme v podstatě viníci a nezbytně potřebujeme dojit milosrdenství!

Všichni jsme viníci. Vůči Bohu, který je tolik velkorysý, i vůči bratrům. Každý člověk ví, že není takovým otcem nebo matkou, jakým by měl být; manželem či manželkou, bratrem či sestrou, jakými by měl být. Všichni máme životní deficit a potřebujeme milosrdenství. I když víme, že jsme se nedopustili zla, vředy nám chybí něco z dobra, které jsme měli učinit.

Avšak právě tato naše chudoba se stává silou odpuštění! Jsme dlužníci, a – jak jsme slyšeli na začátku – pokud nám bude naměřeno takovou mírou, jakou měříme druhým (srov. Lk 6,38), pak je vhodné tuto míru zvětšit, odpustit viny a prominout. Každý má pamatovat, že potřebuje odpuštění, má zapotřebí odpuštění a po-

řebuje trpělivost. V tom spočívá tajemství milosrdenství: *tím, že odpouštíme, odpouští se nám*. Bůh nás tedy předchází a odpouští prvně nám (srov. Řím 5,8). Přijetím jeho odpuštění jsme uschnutí odpouštět. Vlastní ubohost a nedostatek spravedlnosti se stává příležitostí otevřít se nebeskému království, větší míře, Boží míře, kterou je milosrdenství.

Kde se rodí naše milosrdenství? Ježíš nám řekl: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“ (Lk 6,36) Čím více Otcovy lásky přijímáme, tím více milujeme (srov. KKC, 2842). Milosrdenství není jednou z dimenzí, nýbrž jádrem křesťanského života. Bez milosrdenství není křesťanství (srov. Jan Pavel II., *Dives in misericordia*; František, *Misericordiae Vultus, Misericordia et misera*). Pokud nás křesťanství nevede k milosrdenství, jdemme špatnou cestou, protože milosrden-

ství je jediný pravý cíl každé duchovní pouti. Milosrdenství je nejkrásnějším plodem lásky (srov. KKC, 1829).

Vzpomínám si, že jsem za téma první promluvy, kterou jsem měl poprvé jako papež pronést před mariánskou modlitbou *Angelus*, zvolil milosrdenství. Zanechalo ve mně velice silný dojem jakožto poselství, které bych měl jako papež šířit neustále a každý den, tedy milosrdenství. Toho dne jsem velmi silně pocítil, že toto je poselství, které mám dávat jako římský biskup: milosrdenství, milosrdenství – prosím – odpuštění.

Boží milosrdenství je naše osvobození a naše štěstí. Žijeme z milosrdenství a nemůžeme si dovolit obejít se bez něj, je vzduchem, který dýcháme. Jsme příliš chudí, abychom si kladli podmínky, potřebujeme odpouštět, protože potřebujeme, aby nám bylo odpuštěno.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Svatý Anselm z Canterbury

„Tanto nomini nullum par elogium.“ – „Pro tak velké jméno není žádná chvála dost velká.“ Nápís tohoto znění je vytesán na náhrobku N. Machiavelliho a mohl by být vytesán i na náhrobku muže pocházejícího ze starobylé langobardské šlechty. Avšak on byl obdařen slávou, jež na tomto světě nemůže být větší – byl prohlášen za svatého, takže nejen na jeho náhrobku, ale všude tam, kde se objeví jméno Anselm z Canterbury, děje se tak v doprovodu přídomku „svatý“.

Narodil se roku 1033 nebo 1034 v Aostě v Piemontu, kde pobýval až do roku 1056, kdy domov (snad i vinou ustavičných rozepří s ovdovělým otcem) opustil a odešel do Francie, kde žil nevázaným životem. Po čtyřech letech šel do sebe, změnil svůj život, a to natolik, že vstoupil k benediktinům. Mnišské roucho chtěl Anselm obléknout již někdy ve svých 15 letech, opat jej však tehdy nepřijal, měl až příliš velký respekt z jeho otce Gundulfa, jenž měl pro syna připravenu jinou budoucnost. Nyní se místem noviciátu tohoto „ztraceného syna“ stalo normanské opatství Le Bec a už po třech letech se v tomto konventu stává převorem poté, co dosavadní představený Lanfranc odešel do jiného kláštera. Lanfranc byl mimořádnou osobností. To kvůli němu Anselm přibyl právě do Le Becu, od něj získal základy, na nichž potom celý život stavěl.

Čím si Anselm zasloužil takový rychlý postup v klášterní hierarchii? Svým příkladným životem syna sv. Benedikta, vymykajícím se i tak vysokým nárokům, jaké na mnichy kladla clunyjská reforma. Nebudeme tentokrát vypisovat všechny ctnosti, jimiž oplýval, tolik se svým množstvím i hloubkou podobají ctnostem jiných svatých mnichů. Zmíňme snad aspoň synovskou lásku k Panně Marii a kající pohled na neustále zraňovaného Spasitele, o jehož utrpení nejčastěji rozjímal před svatostánkem.

Právě zde rozmnožoval moudrost, jež mu byla dána do vínku mírou vrchovitou, což poté dosvědčoval z pozice učitele. „*Netoužím vědět, abych mohl věřit, ale věřím, abych porozuměl,*“ měl ve zvyku říkávat. Moudrost a porozumění převora z Le Becu se brzy staly známými široko daleko. Do tohoto normanského opatství přijížděli vzdělání chtiví mladíci z Francie, Flander i Anglie a spisy jim

napsané četli s úžasem slovní učenci i papežové. Ne nadarmo je vnímán jako „otec scholastiky“ a jako jeden z největších křesťanských učenců vůbec. Byl to on, kdo do teologie vnesl zásadu, že rozum a víra se nevyklučují, nýbrž doplňují. Podle něj víra předchází rozum, ten zase objasňuje její tajemství.

Anselmova schopnost vyložit nesrozumitelné teologické otázky byla příslověčná, stejně jako pokora a dobrota, jež spolu s trpělivostí a mírností byly hlavními prostředky, jimiž působil při vedení mnichů a výchově studentů. Získal si tím jejich srdce; například jednoho z méně poddajných mladých mnichů, Osberna, vychoval tak, že ten ho doslova prosil o to, aby mu uděloval více skutků pokání, protože v tom začal nacházet velkou milost.

Vedl své duchovní syny s láskou, bez autoritářství, říkával, že mladému stromku nemůže zahradník stáhnout halouzky k sobě, protože potom neponese žádné ovoce. Tak i přehnaně přísný duchovní vůdce používající pouze trestů dosáhne pravého opaku, než zamýšlel. Na druhou stranu neprojevoval přílišnou benevolentnost, máje na paměti zážitek, při němž pozoroval chlapce hrajícího si s ptákem. Měl ho uvázaného na provázku a střídavě ho pouštěl a zase přitahoval zpět. Anselm v tom viděl obraz lidské duše v ďábově podruží – propadli jsme hříchu, toužíme po svobodě, volnosti, leč sotva trošku vzletíme, ďábel nás za provázek našich zhoubných vášní a náklonností přitáhne zpět ke hříchu. Pouze přetržením tohoto provázku nabudeme svobody, to je však možné jen díky Boží milosti a přilnutí k Pánu.

Když po 15 letech (v srpnu 1078) odešel na věčnost opat Herluin, byl na jeho uprázdněné místo vybrán Anselm. Nechtěl o tom ani slyšet, nakonec se ale podvolil. Vymínil si však, že administrativní záležitosti přenechá někomu jinému, aby se

mohl plně věnovat svým duchovním synům. Již dva roky nato zavítal poprvé do Anglie, které po slavné bitvě u Hastingsu v roce 1066 vládl král Vilém I. Dobyvatel, jenž s oblibou volil do postavení v politické i církevní správě muže ze své Normandie, která nadále spadala do jeho sféry vlivu.

Tak tomu bylo i v případě canterburského arcibiskupství, v jehož čele stál od roku 1070 Lanfranc. Ten cítil nutnost evangelizace Anglie, v níž křesťanství ještě stále naráželo na bariéry pohanství. Povolal proto do země ty, které znal nejlépe – benediktiny z Le Becu, jejichž přičiněním brzy povstala dvě převorství. Anselma se trvalý pobyt za kanálem La Manche zatím netýkal, Anglii nejprve pouze navštívil jako Lanfrancův host s posláním vyučovat mnichy. „Hrdý Albion“ se na definitivní příjezd světce, který mu tolik přinesl, musel teprve řádně připravit. Rovněž při druhé návštěvě v roce 1093 Anselm vůbec neuvažoval o tom, že by se do Le Becu nevrátil. Jeho osudy však nabraly zcela jiný směr.

Těžce nemocný král Vilém II., jenž ze zjištěných důvodů neobsazoval po Lanfrancově smrti osiřelé canterburské arcibiskupství, pohnut svědomím a určitě i strachem z posledního soudu, cítil potřebu vyrovnat všechny své pozemské dluhy, mezi něž patřila i nevyřešená otázka canterburského arcibiskupství. Podle jeho rádců byl nejvhodnějším kandidátem na pallium opat z Le Becu, jenž v té době řízením Božím v Anglii pobýval a shodou okolností krále i navštívil. Král dal na jejich rady a Anselma jmenoval novým arcipastýřem Canterbury, a tím i anglickým primasem.

Anselm se zdráhal úřad přijmout, věděl, jaký anglický král je. Vilém totiž při své vládě překračoval všechny tolerovatelné hranice. Nejenže opatskou a biskupskou mitrou rád obdarovával muže jdoucí mu na ruku, ale vměšoval se do církevních záležitostí, bezostyšně drancoval kláštery, neštítel se přitom ani rušit klid zemřelých a obírat jejich mrtvá těla o cenné opatské insignie. Když myslel, že udeřila jeho poslední hodinka, slíbil všechny spáchané křivdy odčinit. Anselm příliš nevěřil v jeho nápravu, ale nakonec se nechal přemluvit, zvláště všeobecná vůle lidu, jemuž nebyla jeho osoba neznámá, pro něj byla rozhodujícím argumentem.

Ze své nemoci se Vilém zotavil a měl potom nespočet příležitostí, aby hořce litoval svého unáhleného rozhodnutí, jak je zpětně hodnotil. Anselm, hlava anglické církve, nebyl povolný, jak předpokládal. Uznával nad sebou toliko papežskou moc a případné závazky vůči Vilémovi vždy a za všech okolností podržoval zájmům Církve. Striktně dbal o to, aby kněží nebyli závislí na světské moci. Velice brzy však narazil.

Vilém vnímal toto Anselmovo úsilí jako zásah do svých pravomocí lenního pána, jako ubírání vážnosti královskému majestátu. Samozřejmě mu vadilo i to, že mu tím hrozí výrazné snížení příjmů a autority krále, jemuž se vzpírá jeho vazal⁽¹⁾. Navíc Anselm usiloval i o mravní nápravu kléru a další změny v církevním uspořádání a životě.

Král začal proti němu otevřeně vystupovat a hledat jakoukoli záminku k zasahování do jeho kompetencí. Došlo to tak daleko, že jej chtěl suspendovat. Jen díky intervenci rádců, kteří dobře věděli, že by tím překročil poslední mez, od tohoto plánu upustil. Anselm ovšem již nadále nehodlal být terčem Vilémovy averze a v roce 1097 opustil zemi a vypravil se do Říma, který se tak stal de facto místem jeho exilu. Ještě předtím ho Vilém varoval, že v případě takového vzdorovitého opuštění země pozbude šanci do ní se vrátit.

Ve Věčném městě se tak Anselm dostal do centra světového dění, kupříkladu se účastnil synodu v Bari, jehož závěrem bylo obnovení zákazu simonie, konkubinátu a laické investitury. Anselm na něm mistrně obhájil nauku o vycházení Ducha Svätého z Otce i ze Syna, což byl jeden z nejzásadnějších rozporů Východu a Západu, vedoucí nakonec k východnímu schizmatu. Zároveň se zasadil o to, aby papež Urban II. neuvrhl krále Viléma do klatby.

Ten zatím v pastýřem opuštěné zemi zažíval vrchol své vlády, na polích válečných sklízel jeden úspěch za druhým, na polích orných sklízel bohatou zeň. Všeho jen do času – v roce 1100 byl na lovu zasažen šípem přímo do srdce. Dnes se už nedozvíme, zda šlo o nešťastnou náhodu (k podobným dochází i dnes), anebo o úkladnou vraždu. Vlády se ujal Vilémův mladší bratr Jindřich I. a ten povolal Anselma zpět. Měl k tomu závažný důvod – do Anglie se ze Svaté země vrátil jeho bratr

Robert, jenž se hodlal zmocnit trůnu. Jindřich se ocitl v úzkých, poněvadž šlechta jasně dala najevo, že mu poskytne pomoc až tehdy, když se smíří s Anselmem a zaručí Církvi její práva.

Svatý Anselm z Canterbury

Anselm se tedy k nemalé radosti věřícího lidu vrátil. Tři roky relativního klidu vystřídala další bouře sporu. To Jindřich už dávno zapomněl na to, že Anselm po svém návratu pro dobro všech přesvědčil Roberta, aby se vzdal práva na panovnické žezlo a odjel z Anglie. Začal na Anselmovi vymáhat lenní přísahu, jakou dříve složil Vilémovi. Navíc na svou pěst dosadil do uvolněných diecézí biskupy a na Anselmovi coby primasovi požadoval, aby je mocí svého úřadu potvrdil, jinak ať opustí zemi. Anselm se vzpíral, dovolával se pomoci šlechty či spolubratrů v biskupské službě. Marně, nikdo nechtěl jít proti králi. Když se tlak z trůnu stupňoval, zopakoval svůj někdejší krok a odebral se do dobrovolného římského exilu. Jindřich na rozdíl od svého zesnulého bratra nebyl tak bohorovný, když stanul před reálnou hrozbou klatby. Dobře vycítil, že Anselmův přímluvný hlas bude příliš slabý, aby dolehl k sluchu náměstka Kristo-

va, pokud se bude anglický primas svého krále vůbec zastávat. Zvláště když se papež Paschal II. (1099–1118) postavil jednoznačně na Anselmovu stranu.

Proto canterburského arcipastýře, uchýlivšího se mezitím k příteli biskupu Hugovi do Lyonu, požádal král o schůzku. Proběhla v roce 1105 na normanském hradě L'Aigle a stala se zárodkem Jindřichova slibu z roku 1106, v němž se král zavázal zřít se práva jmenovat biskupy a opaty. Anselm tak dosáhl důležitého vítězství: krále tím prakticky přiměl uznat skutečnost, že mu nepřísluší jakožto světskému monarchovi vměšovat se do církevních záležitostí.

Anselm se roku 1106 do Anglie vrátil a opět na tři roky. Tentokrát však za jeho odchodem nestály spory s králem, nýbrž smrt, jež si pro něj přišla 21. dubna 1109. Nepřišla nečekaně – Anselm ji očekával na zínici posypané popelem. Poslední měsíce jeho života došlo ke smíření mezi ním a Jindřichem, vyjádřeném dokonce Jindřichovou žádostí, aby jej Anselm v době jeho nepřítomnosti v zemi zastupoval.

Anselm byl pochován v canterburské katedrále, do níž se v posledních dnech nechal donášet, jelikož již nebyl s to učinit ani krok. Část jeho ostatků získal v roce 1374 Karel IV. Již sv. Tomáš Becket se zasazoval o jeho kanonizaci, ale jeho kult povolil až v roce 1494 Alexandr VI. Anselm byl prohlášen za svatého v roce 1690 Alexandrem VIII., v roce 1720 pak Klementem XI. za učitele Církve.

Poznámky:

⁽¹⁾ Lenní (též vazalský či manský) vztah byl založen na smlouvě dvou svobodných mužů uzavřené formou specifického obřadu, při němž leník (též vazal či man) vzdával svému lennímu pánovi hold a dostával se do jakési závislosti na něm. Vznikl mezi nimi vztah, v němž byl vazal svému lennímu pánovi povinován vojenskou službou, věrností a radou, kdy se očekávala vazalova poslušnost vůči jeho lennímu pánovi. Leno se udílelo nejčastěji formou pozemků nebo třeba mýta, v našem případě arcibiskupským úřadem, protože i církevní léna jistý čas udělovali panovníci.

K tomu se vztahuje i tzv. boj o investituru, tedy o to, zda bude mít možnost uvádět opaty a biskupy do úřadu papež, nebo král, resp. císař. Králové si chtěli toto právo podržet, papežové je logicky chtěli získat výhradně pro sebe, protože investováním opatů či biskupů světskými panovníky vyvstávalo nebezpečí jejich následné závislosti na těch, kdo je intronizovali.

O zjevení učedníkům u Tiberiadského jezera

1. bod rozjímání

„Šimon-Petr, Tomáš, zvaný Didymos, Natanael z Kány Galilejské, Zebedeovi synové a další dva z jeho učedníků byli pospolu. Šimon-Petr jim říká: »Jdu lovit ryby.« Oni mu říkají: »Půjdeme s tebou také.« Vyšli, nastoupili na loď a té noci nic nechytily.“⁽¹⁾

1. Nejdříve budeme rozjímat o učednících, kteří šli chytat ryby, *částečně z potřeby, aby měli co jíst, a částečně z potřeby vyhnout se nicnedělání*, neboť ještě nenadešel čas, aby byli rybáři lidí. Jakmile tedy Petr řekl: „Jdu lovit ryby“, ostatní se k němu přidali, což nám ukazuje harmonii a soulad jejich vůle na díle ctností. Odtud také přijmu přání napodobovat tyto apoštoly ve cvičení se těchto tří ctností: chudoby, lásky a pile proti nicnedělání.

2. Celou tu noc „nic nechytily“, jak se již stalo dříve, když sv. Petr řekl: „celou noc jsme se lopotili a nic jsme nechytily“⁽²⁾, aby bylo zřejmé, jak je lidské konání schopné malých výsledků, když je jen samo zaměstnáno v lovení duší, které je má vytáhnout z moře hříchu. Petr, rovněž i Pavel a každý další vzdělaný, svatý a jakkoliv velký apoštol se bude nadarmo lopotit, pokud bude spoléhat jen na svou sílu a pokud Bůh sám nebude přítomen u lovení: a k tomu sv. Pavel říká: „Tak tedy není něco ani ten, kdo sází, ani ten, kdo zalévá, ale ten, kdo dává růst, Bůh.“⁽³⁾ Dělníci na vinici Páně se proto musí zakořenit ve velké pokoře, pokud chtějí, aby jejich práce vydávala užitek, a pamatovat také na Kristova slova: „Beze mě nemůžete dělat nic.“⁽⁴⁾

Není rovněž žádným tajemstvím, že se každé z těchto lovení ryb, jak říká Písmo svaté, odehrálo *v noci*, aby se tím ukázalo, jak ubohý byl svět před příchodem Krista, pravého Slunce spravedlnosti, s jehož světlem bylo lovení úspěšné a bez něhož se nic nedařilo. A co více, vidíme zde také, že ten, kdo pracuje ve tmě své neznalosti a mlhavé noci smrtelného hříchu, nezmůže nic a jeho činy nejsou záslužné pro věčný život. K tomu také král David prorocky říká: „Marné je časně vstávat“⁽⁵⁾, jako by chtěl říci: dříve než obdržíš světlo Boží milosti, nadarmo bude všechno tvé

konání, neboť bez ní nemůžeš pracovat na dílech, která potřebují světlo. Odtud se tedy naučím, jak veliká je bída hříšníka, který, přestože pracuje mnoho, nemá z toho žádný užitek. Namáhá se lovením celou noc, a nemá z toho žádný užitek pro věčný život, neboť přestože chytá bohatství, pocty a potěšení, ničím nejsou a jeho námaha je ztracená, neboť v čase jeho největší nouze ho bezpochyby také zklamou.

3. Rozvažujme také, co těchto sedm apoštolů dělalo, když nic neulovili. *Trpělivě snášeli námahu a začali vzpomínat na svého Mistra*, jak moc si přejí, aby byl přítomen. Věříme také, že mezi sebou rozmlouvali tak jako při jiné příležitosti, když byli na moři a když uviděli Ježíše:

Dialog. – *Ó svrchovaný Mistře, kde jsi? Proč jsi nás opustil v naší práci? Proč jsi nám nepřispěchal pomoci v naší chudobě? Jaký je to div, že ryby opustily síť rybářů, když jsi ty opustil samotné rybáře? Přijď, Pane, a přístup k nám, neboť s tvým příchodem nastane takový lov, po kterém toužíme.*

Tato slova, anebo jim podobná, budu tedy v duchu říkat, když uvidím své bolesti a námahy, které jsou bez užitku, a budu doufat, že budu vyslyšen, neboť Bůh slyší „přání pokorných“⁽⁶⁾.

2. bod rozjímání

„Když už bylo ráno, stál Ježíš na břehu; učedníci však nevěděli, že to je Ježíš. Ježíš jim říká: »Chlapci, nemáte něco k snědku?« Oni mu odpověděli: »Ne!« Řekl jim: »Vrhnete síť vpravo od lodi a najdete.« Vrhli ji tedy a nemohli ji ani utáhnout, tak plná byla ryb.“⁽⁷⁾

1. Nejdříve zde uvážíme, s jakou láskou Kristus, náš Pán, spěchal, aby utěšil své milované učedníky, když se jim dával poznat, aby jim jeho zjevení přinesla mnohý užitek. Proto se také postavil na břeh a nechodil po moři, ani nevstoupil na loď, aby tím ukázal, jaký život získal po svém zmrtvýchvstání: že byl stálý a vzdálený ode všech proměn a změn a určený k tomu, aby trval již věčně v zemi živých. A přestože věděl, že neulovili žádné ryby, zeptal se jich, zda je mají, aby je přiměl uznat, že nejsou schopni ulovit ryby bez jeho pomoci, kterou jim toužil poskytnout.

Dialog. – *Ó nejvyšší shovívavý Ježíši, kolikrát jsi přišel k našim dveřím a žádal jsi něco od nás, ne proto, že bychom my museli něco tobě dát, ale že jsi ty toužil dát něco nám? Ty jsi žádal samaršskou ženu, aby ti dala napít, protože ty jsi jí chtěl dát živou vodu tvé milosti.⁽⁸⁾ Ty chceš, abych dával almužnu chudým, protože si přeješ dát bohaté almužny těm, kteří činí, co žádáš. Kéž s Boží pomocí ti po tvém vnuknutí mohu dát, co žádáš, abys ty mohl dát mně stejným vnuknutím to, co si přeješ mi dát. Amen.*

2. Budu také za druhé rozvažovat, jak jim přikázal „*vrhněte síť vpravo od lodi*“, aby tím ukázal na bohatý úlovek, a že to je obraz lovení duší, které měly být vylouveny z moře tohoto světa pro život věčný mocí Krista, který je po pravici věčného Boha. Učedníci poslechli tento příkaz a ulovili velké množství ryb. V tomto vidíme účinek poslušnosti, a jak se pravdivě říká: „Kdo však umí poslouchat, bude mluvit na věky“⁽⁹⁾ a získá mnoho duší pro všemohoucího Boha. Měli bychom také dobře zvážit, že při jiném lovu ryb sv. Petr věděl, že to je Kristus, který mu přikázal vhodit síť, a poslušně řekl: „In verbo tuo laxabo rete.“ – „Na tvé slovo síť spustím.“ Avšak nyní nevěděl, že to byl Kristus, který mu to přikázal, a přesto svůj úsudek tomu podřídil, poslechl a vytáhl velké množství ryb. Náš Pán, Kristus, je velmi potěšen, když posloucháme z lásky k němu člověka a vzdáme se vlastního úsudku, vlastní vůle, abychom vykonali vůli druhých v takových věcech, které nejsou hříchem. A někdy se stane, že Kristus je tam, kde jsme si mysleli, že není, když mluví ústy druhých a ujišťuje nás, že když vhodíme síť na tu stranu, na kterou nám říká, vytáhneme velké množství ryb. Tato ctnost poslušnosti by mi měla být tedy vlastní, pokud chci mít velký úspěch, jako sv. Petr, který byl proto také nazván Šimonem, což znamená „naslouchající“.

3. bod rozjímání

„Tu učedník, jehož Ježíš miloval, řekl Petrovi: »Je to Pán!« Po těch slovech: »Je to Pán!« si Šimon-Petr přehodil šaty – byl totiž nahý – a vrhl se do vody. Ostatní učedníci, kteří nebyli daleko od země, jenom asi dvě stě loket, připluli s lodkou a *táhli síť*

s rybami. Když vystoupili na zem, zpozorovali, že tam je uchystáno žhavé uhlí a na něm ryba; i chléb. Ježíš jim říká: »Přineste pár těch ryb, které jste právě ulovili.« Tu Šimon-Petr nastoupil na loď a vytáhl na zem síť plnou velkých ryb: sto třiapadesát; a třebaže jich bylo tolik, síť se nepotrhala.⁽¹⁰⁾

1. Zde nejdříve musíme rozjímat o těchto dvou apoštolech, Petrovi a Janovi, účinky, jak se na nich projevuje horlivá láska, která se prokazuje jak v aktivním, tak i v kontemplativním životě. Tato horlivá láska v kontemplativním životě vyjasňuje vnitřní pohled duše, aby jako Jan mohla poznat Krista, když jej ostatní nepoznávají, ukázat na něho ostatním a roznítit lásku u nich, jejichž horlivá láska se projevuje v aktivním životě, aby, jakmile jej poznají, ho ihned následovali. Jako sv. Petr, když uslyšel, že je to Pán, opustil síť, ryby i loď, oblékl se z úcty k němu, vrhl se do moře a šel tam, kde byl jeho Mistr (neboť se mu zdálo jako velké zdržení nejit rychleji, než mohla plout loď). Také já se musím snažit následovat Krista, našeho Pána, s velkou horlivostí a přát si rychle se dostat na břeh věčnosti, kde je on, a opustit tak vše, cokoliv mám, a vystavit se všem těžkostem a námahám na bouřlivému moři tohoto světa a považovat jeho tempo za příliš pomalé, a proto se musím snažit zrychlit všemi možnými dostupnými prostředky.

2. Za druhé, budeme také rozvažovat o tajemné dokonalosti tohoto lovu ryb, v porovnání s oním druhým, které sv. Petr vykonal při svém povolání: neboť ten první byl obrazem lovení duší, které vstoupí do Církve, uvěří Kristu, našemu Pánu, a přijmou jeho učení, a proto měl Petr příkaz vhodit síť ne pouze na pravou stranu lodi, ale na obě strany, na pravou i na levou, aby tak vylovením dobrých i špatných ryb, velkých i malých, kterými byly obě loďky naplněny, bylo naznačeno, že jsou to Židé i pohané pod jednou Hlavou, Kristem, a jeho náměstkem, svatým Petrem.⁽¹¹⁾ A síť se začala trhat, neboť v tomto životě Církve i radostná zvěst Ježíše Krista někdy trpí protržením i schizmatem. Lovení ryb z dnešního dne však bylo pouze oněch vyvolených a určených k věčnému životu, a proto bylo jen na pravé straně lodi a ne na levé, neboť ti vyvolení zaujmou místo po pravici soudce. Všechny tyto ry-

Duccio di Buoninsegna (kolem 1255 - asi 1319): Zázračný rybolov

by jsou velké pro svatost a čistotu svého života, protože v nebi není nikdo malým. Síť je vytažena na břeh, kde je Kristus, to je na břeh živých, a není protržena, protože zde nejsou roztržky ani schizma ani nic dalšího, co by je mohlo rozdělit, neboť andělé oddělí zlé od dobrých, jak řekl náš Pán v podobenství o síti.⁽¹²⁾

Dialog. – *Ó blahoslavená rybo, která jsi chycena do této sítě! Ó blahoslavená vodo života, v které tyto ryby přebývají, zůstávají a získávají zdraví i život, který pro ně získal Kristus! Ó svatý proroku Ezechieli, jak dobře se naplnilo tvé proroctví, když rybáři Ježíše Krista vylovili velké množství velkých ryb z řeky, která vyvěrá z pravé strany nebeského chrámu.*⁽¹³⁾ *Daruj mi milost, nejsladší Vykupiteli, abych mohl žít v živé vodě tvé milosti, abych z ní mohl být vyloven pro život věčný. Amen.*

3. Konečně, zvaž také, že když učedníci „vystoupili na zem, zpozorují, že tam je uchystáno žhavé uhlí a na něm ryba i chléb a Ježíš jim řekl: »Přineste pár těch ryb«, pak vzal chléb a dal jim, stejně tak i rybu. V tom se projevuje vlídnost našeho Vykupitele k učedníkům, když jim připravuje tuto večeři a pobízí je jíst chléb, který sám zázračně učinil, i další ryby kromě těch, které přinesli. To naznačuje za prvé, s jakou pozorností dává pokrm a duchovní občerstvení těm, kdo pracují z lásky a poslušnosti k němu, a poskytuje jim pokrm andělů, nebeský chléb, aby je potěšil, a zároveň přikládá uhlí do jejich srdcí, aby byli zcela zapálení jeho láskou. Za druhé to naznačuje, že zatímco pracujeme zde na zemi, on připravuje tu nejlepší hostinu v nebi, na kterou nás sám po-

zve a bude nás obsluhovat u stolu a dávat za pokrm sebe sama.

Dialog. – *Ó blahoslavení ti, kteří budou jíst chléb v Božím království! Ó šťastní jsou ti, kteří usednou s Kristem u jeho stolu v království jeho Otce!*⁽¹⁴⁾ *Ó kéž jsem jeden z těchto sedmi apoštolů naplněný sedmi dary Ducha Svatého, s kterými se mohu zúčastnit této hostiny! Přijmi, prosím, dobrý Ježíši, tuto mou touhu a posilni ji svou milostí, abych mohl vejít a radovat se v tvé slávě. Amen.*

Z Meditations of the mysteries of our holy faith together with a treatise on mental prayer ven. father Louis de Ponte, S. J. Díl 5, rozjímání XII, str. 104

Zdroj: <https://ia800509.us.archive.org/24/items/MeditationsOnTheMysteriesOfOurHolyV5/MeditationsOnTheMysteriesOfOurHolyV5.pdf>
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Jan 21,2n.
- (2) Lk 5,5.
- (3) 1 Kor 3,7.
- (4) Srov. Jan 15,5.
- (5) Ž 127,2.
- (6) Ž 10,17.
- (7) Jan 21,4-6.
- (8) Srov. Jan 4,7.
- (9) Př 21,28.
- (10) Jan 21,7-11.
- (11) Srov. Lk 5,7.
- (12) Srov. Mt 13,49.
- (13) Srov. Ez 47,1-9.
- (14) Srov. Lk 14,15; 22,30.

Litanie v čase nakažlivých nemocí nebo moru

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi!*

Bože, Vykupiteli světa,
Bože, Duchu Svatý,
Bože, v Trojici jediný,
Bože svatý, Bože silný,
Bože, nesmrtelný Králi všech věků,
Bože, nevyzpytatelný ve svých radách,
Bože, nevystižitelný ve svých soudech,
Bože, který nechceš smrt hříšníka,

ale aby se obrátil a žil,

Bože, který sesíláš nemoci k našemu napravení,

Bože, který v čase nemoci hlásáš nestálost
pozemských věcí,

Bože, který nás v čase nemoci nabádaš k trpělivosti,

Bože, který nemocemi zkoušíš naši věrnost,

Bože, který nás nemocemi káráš za naše hříchy,

Bože, který raněním těla léčíš duši,

Bože, který voláš k bedlivosti nejistotou smrti,

Bože, který máš sečteny dny našeho života,

Bože, který máš sečteny kroky naší pozemské pouti,

Bože, jehož pomoc je nejbližší,

když je nebezpečí nejvyšší,

Bože, který usmrcuješ a oživuješ,

Bože, jenž na smrt nemocným připomínáš

soud a věčnost,

Milostiv nám buď,

Milostiv nám buď,

odpusť nám, Pane!

vyslyš nás, Pane!

Ode všeho zlého

Od každého hříchu

Od svého hněvu

Od nakažlivých nemocí (zuřícího moru)

Od náhlé a nenadále smrti

Od přílišné úzkostlivosti

Od opovážlivé lehkomyšlnosti

Od reptání proti Boží prozřetelnosti

Od přílišného truchlení při ztrátě svých blízkých

Od věčného zavržení

My hříšníci

Abys nám odpustil,

Aby ses nad námi smiloval,

Abys odložil metlu svého hněvu,

Abys zkrátil dobu svého navštívení,

Abys nám popřál čas a milost k pokání,

Abys v nás vzbudil spasitelné úmysly,

prosíme Tě, vyslyš nás!

Abys nás ozbrojil křesťanskou
statečností,

prosíme Tě, vyslyš nás!

Abys nás ochránil před nákazou,

Abys nemocným udělil trpělivost

a odevzdanost do Tvé vůle,

Abys nemocným zjednal potřebné ošetření,

Abys nemocným udělil milost svátostí,

Abys snahy lékařů žehnal,

Abys umírající přijal na milost,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi. (3x)

K. Pokořme se pod mocnou ruku Boží

L. *v době jeho navštívení.*

K. Všechnu svou starost hodme na Pána,

L. *neboť jemu na nás záleží.*

K. Pomoz nám, Bože, náš Spasiteli,

L. *vysvobod' nás pro slávu svého Jména.*

K. Bože, ukaž nám své milosrdenství,

L. *jak doufáme v Tebe.*

Modleme se:

Bože, jenž býváš hříchem rozhněván, ale pokáním upokojen, prosíme, shlédni na naše prosby a milostivě od nás vzdal metlu svého hněvu, kterou jsme na sebe uvalili svými hříchy.

Bože, který nechceš smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil, prosíme, dej nám svou milost, když se k Tobě navracíme s kajícím srdcem, a vzdal od nás svou mocí nakažlivé nemoci (záhubný mor).

Pane života a smrti, prosíme, zachovej nás a vytrhni nás z veškerého nebezpečí pro tělo a pro duši. Osvěť, prosíme, lékař, aby nemoc náležitě poznali a věnovali nemocným veškerou péči. Požehnej léky, aby měly žádoucí účinek a sloužily k uzdravení nemocných. Ať nás tato doba Tvého navštívení povzbudí a upevní v nás spásonosné úmysly. Do Tvých rukou, Pane, svěřujeme své tělo i svou duši. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

K. Orodujte za nás, svatí čeští patronové,

L. *aby nám Bůh dal účast na svých zaslíbeních.*

Modleme se:

Bože, prosíme, buď nám, svým služebníkům, milostiv pro slavné zásluhy všech svatých mučedníků a našich patronů: svatých Cyrila, Metoděje, Víta, Václava, Vojtěcha, Zikmunda, Jana Nepomuckého, Prokopa, Kosmy a Damiána, Benedikta s bratřími, Norberta, Josefa, Ludmily, Anežky České, Jana Sarkandra a Zdislavy, abychom zbožným a stálým jejich orodováním byli ochráněni ode všeho zlého.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (25)

92. NESMÍRNÉ MNOŽSTVÍ DOBRA V MARIINĚ MYSTICKÉM ŽIVOTĚ

Byl to náročný úkol, vstoupit do této propasti milosti a Božího daru a také určit ozvěnu a rezonanci, kterou božské jednání mělo v srdci své nejskromnější a nejzbožnější Matky⁽¹⁾. Ale je třeba říci následující:

- Maria postupně otevírala svého ducha pro vylití stále živější a horlivější *milosrdné lásky*, čímž ji zpřístupnila nejhlubším zkouškám víry a největším obětím pro vlastního Syna a pro bližního.

- Tato milosrdná láska udržovala Marii na vysokém stupni vnitřní pozornosti k Bohu a ona celým svým já prožívala těhotenství Božího života, neustále si procvičovala své duchovní ctnosti. Někteří teologové to dokonce na základě principu jedinečnosti komentují, že jestliže Mojžíš a stejně tak svatý Pavel měli nějaké vidění Hospodina, proč si nemyslet, že také Maria měla přechodně takové vidění? Nevíme. Ale to, co je mnohem pravděpodobnější a jisté, je, že Maria, zapálená v lásce k Bohu a v neustálém rozjímavém životě zakusila slavné a *podstatné doteky* toho, který *znal věčný život* – podle slov svatého Jana od Kříže –, a ty byly způsobeny *shovívavou rukou Boha*. Toto hluboké a tajemné, nedostižné společenství do ní bylo vloženo, a to ji učinilo stejně podobnou jemu, nakolik jen se může nějaká bytost (jeho Matka) jemu připodobnit. Svatý Jan říká, že na tomto tak silném sjednocení s Bohem „se podílela duše učiněná božskou a za účasti Boha, nakolik je jen možné v tomto životě“ (CB, 22,3).

- Jestliže, jak říká svatý Tomáš, duše neroste součtem stejných skutků lásky, ale když tyto skutky jsou co nejhlubší a nejčistější, můžeme upozornit, jak v ní rostla láska ke Kristu, k jejímu Synu a Bohu, a také láska k bratřím. Dávala svou duši k dispozici k jedinečnému *apoštolskému* sebeodevzdání. A s touto velkou láskou, kterou milovala Boha a bratry na zemi, je také nadále milovala v nebi ještě intenzivněji. Svatý Amadeus z Lausany v jedné homilii uvádí: „Ona (Panna) byla postavena na nejvyšším vrcholu svých ctností,

zaplavena nevyčerpatelným mořem božských charismat, která hojně vylévá na věřící lidi z bezedné hlubiny svých milostí, jimiž předčila jakéhokoliv jiného tvora.“ (AAS 3 [1911] 633)

Ačkoliv obdařena pokorou, utrpením a milosrdnou láskou, byla v mystickém světě tolik podceňována, až ignorována. Je však jisté, že Pán chtěl obdarovat tak hluboký duchovní život stejným způsobem, jakým obdaroval Marii, věrnou Pannu.

93. MARIA, DUCHOVNÍ UČITELKA JEŽÍŠE A LIDÍ

Ježíš v tom, co dělá, co říká a učí, co žije..., je věrným odrazem toho, co se naučil v nazaretském domově, a zejména od způsobu života a konání své nejsvětější Matky.

Maria nevzala svého Syna do Jeruzaléma, kde jsou nejlepší kulturní a společenské obzory; rovněž mu neschválila budoucí život v chudobě. Školou života pro celý svět byl Nazaret. Bůh chtěl učinit z nazaretského domova nejlepší školu života s opravdovou převratnou pedagogikou.

V nazaretském domově je vždy cítit výchova ke službě, lásce a rovnosti. Když Ježíš řekl: „A vy všichni jste bratři“ (bez rozdílu), tak proto, že žil intenzivně v domácnosti. V této domácnosti Ježíše, Marie a Josefa nebyla arogance, egoistické ovládnutí matky nebo přehnané řízení toho, komu říkáme *hlava rodiny*.

Ježíš jednou prošel dětstvím, všiml si a naučil se, jaký je mezi Marií a Josefem velký pokoj, neustálá služba, čistá láska a síla pro každou zkoušku, a všechno to zakotvené v Bohu. A tak se v jeho myslí formuje velký projekt jiné, větší duchovní rodiny.

Ježíš se naučil od Marie zbožnosti a modlitbě. A toto ho přivedlo k samotnému setkání s jeho Otcem a Otcem všech lidí. Ježíš se v domově naučil tolika věcem..., které později hlásal:

- naučte se, jak světlo v domácnosti ozařuje všechny členy domácnosti;
- naučte se, jak sůl zachovává a dává chuť věcem;
- naučte se, jak kvasí kvasnicové těsto;

- naučte se, jak doma ten, který nejvíce slouží, je tím, kdo má největší radost;
- naučte se žít v chudobě, avšak vesele a šťastně;
- naučte se z něžnosti a trpělivosti své matky být pokornými v srdci;
- naučte se čistému srdci v Mariině průzračnosti;
- naučte se pomáhat svým rodičům a sousedům;
- naučte se blahoslavenství, která se žijí v této domácnosti;
- naučte se být silnými v těžkostech a zkouškách;
- naučte se pracovat podle řemeslníka Josefa a podle jeho tak pracovitě Matky;
- naučte se hodnotě toho, kdo je jako dítě;
- naučte se tolika věcem...

Poznejte v této vysoké škole, co je domácností Nazareta, Mariiným domovem. Ona měla radost, když viděla, co všechno její Syn Ježíš vykonal jako dospělý muž, věřící, radostný, silný a ochotný ke službě.

94. MARIINY IKONY

Tradice (možná spíše legenda) nám vypráví o třech ikonách nakreslených evangelistou svatým Lukášem. Proto někteří říkají, že obecně platí, že všechny ikony mají stejné funkce, protože mají stejný pramen.

Ikona je posvátný obraz, běžně zhotovený na dřevěné desce speciální technikou, obvykle udržovanou již po staletí. Ikony se nacházejí ve východních chrámech, v muzeích, v jednotlivých domech...

Významným centrem zhotovování byla Konstantinopol, antické hlavní město byzantského impéria. Dnes je technika ikon rozšířena po celém Východě.

Ikona navržená pro uctívání věřících je náboženským a didaktickým prostředkem k vyjádření tajemství Krista, Panny Marie a různých biblických pasáží, jakož i příběhů svatých. Každá ikona předkládá příběh, který představuje. Je to, stejně jako předmět uctívání, způsob, jak zviditelnit neviditelný duchovní svět a stát se svátostí Boží přítomnosti.

Ikona je ve východním křesťanském světě považována za podobně hodnotnou jako Bible a Tradice. Mariánské ikony mají obsah duchovní, dogmatický, liturgický a didaktický, podle rysů a vlastního konkrétního příběhu.

Velké množství ikon není jenom ve východních kostelích, ale také v mnoha východních křesťanských domech. V ruských domech je obvykle vyhrazen *krásný kout*, nejposvátnější místo obydli, kde je vystavena ikona (obvykle Panny Marie), a také svíčka, aby se stala stálým zářivým světlem.

Svatý Epifanus (320–404) vytvořil podobu Panny v jejích nejvíce charakteris-

tických rysech, uchovávaných v pevné věrnosti skrze ikonografii: „Panna nebyla velké postavy, ačkoli někteří uvádějí, že byla překvapivě středních rozměrů... Barva, lehce zlatá od slunce její vlasti, odrážela barvu pšenice. Světlé vlasy, jasné oči, poněkud olivově zbarvené zornice. Obočí klenuté a černé; nos mírně prodloužený; rty červené a plně jemnosti při mluvení. Obličej ani zaoblený, ani ostrý, ale mírně oválný; štíhlé ruce a prsty...“ (PG 145, 815)

Můžeme si pořídit do našeho domu ikonu Boží Matky do *krásného koutu*, se světlem víry a vroucí lásky k Matce Boží. Naše srdce je vždy posvátným a *krásným*

koutem, jestliže se v něm nachází naše oddanost planoucí k Přesvaté Panně Marii.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto:

Cien rostros de María para la contemplación. San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ E. ANCILLI, *María Santísima, en Diccionario de espiritualidad II*, Herder, Barcelona 1984, 538.

Matka Evženie Ravasio (15)

Cesta ke skutečné svobodě

„Obrátte pozornost také k dalšímu důkazu mé otcovské lásky k lidem. Děti moje, nehovořím k vám vše o velikosti mé nekonečné lásky, protože stačí otevřít posvátné knihy a rozjímat nad křížem, před svatostánkem a Nejsvětější svátostí, abyste dokázaly pochopit, do jaké míry jsem vás miloval!“

Abych vám však ukázal, jak naléhavé je plnit mou vůli související s vámi, a abych byl odtud lépe poznán a víc milovaný, chci přece poukázat na několik z mnoha důkazů mé lásky k vám. Chci tak učinit ještě dřív, než ukončíme tato slova, která jsou pouze základem mého díla lásky mezi lidmi.

Když člověk nežije v pravdě, neokusí mnoho z pravé svobody. Vy, děti moje, které žijete mimo pravý zákon, pro jehož naplnění jsem vás stvořil, si myslíte, že prožíváte radost a pokoj. Ale v hloubi svého srdce cítíte, že nemáte v sobě ani pravý pokoj, ani pravou radost a že nežijete v pravé svobodě toho, který vás stvořil a který je vaším Bohem a Otcem!

Ale vy, kteří žijete v pravém zákoně, či ještě více vy, kteří jste slíbili, že budete tento zákon, který jsem vám dal, zachovávat, abych vám zajistil spásu – podívejte se, jak vás neřest svedla ke zlému. Svým zlým chováním jste se od zákona vzdálili.

Myslíte si, že jste šťastní? Ne. Cítíte, že v srdci vám není dobře. Myslíte si, že se vaše srdce konečně upokojí, když budete vyhledávat zábavy a jiné lidské radovánky? Ne! UVědomte si, že nikdy nebudete žít v pravé

svobodě ani v pravém štěstí, pokud mě neuznáte za Otce, a když se nepodřídíte mému sladkému jhu, abyste tak byli pravými dětmi Boha, vašeho Otce!

Proč? Neboť jsem vás stvořil jen pro jeden jediný cíl: abyste mě poznali, milovali a sloužili mi tak, jak slouží jednoduše dítě plné důvěry svému otci.

Ve Starém zákoně bylo období, kdy se lidé chovali jako zvířata; neměli v sobě ani náznak, který by poukazoval na jejich důstojnost Božích dětí, dětí svého Otce. Abych jim dal poznat, že jsem je chtěl pozvednout a dát jim důstojnost Božích dětí, musel jsem se někdy ukázat i z odstrašující přísné strany. Když jsem potom později viděl, že někteří z těch lidí jsou dostatečně rozumní a konečně pochopili nutnost zachovávat určité hranice mezi sebou a zvířaty, začal jsem je zahrnovat dobrodiními a daroval jsem jim vítězství nad těmi, kteří ještě stále nebyli schopni poznat vlastní důstojnost a uchovat si ji. Když počet těchto rozvázných lidí vzrostl, poslal jsem jim nakonec svého Syna, ozdobeného vši Boží dokonalostí, vždyť byl přece Synem dokonalého Boha.

Je to on, kdo před nimi kráčel cestami dokonalosti. Jeho prostřednictvím jsem vás přijal ve své nekonečné lásce za pravé děti a od té doby jsem vás už víc nenazýval jednoduchým slovem »stvoření«, ale pojmenováním »dítě«.

Vybavil jsem vás pravým duchem Nového zákona, který vás nejen odlišuje od zvířat, jako to bylo už u lidí Starého zákona, ale dokonce vás nad lidi Starého zákona

ještě vyzdvihuje. Všechny jsem vás pozvedl k důstojnosti Božích dětí. Ano, jste moje děti a i vy mi máte říkat, že jsem váš Otec! Svěťte se mi jako děti. Neupírejte mi vaši dětskou důvěru, protože bez této důvěry nikdy nedosáhnete pravé svobody.“

„Všechny jsem vás pozvedl k důstojnosti Božích dětí,“ říká nebeský Otec. Být vyvýšen nad lidi Starého zákona – jak tomu máme rozumět? Jsme snad my křesťané lepší než lidé, kteří žili před Kristem? Určitě by se nikdo z nás nestavěl nad svaté muže a ženy Starého zákona, a přece Pán Ježíš jasně říká: „Vpravdě vám říkám, mezi těmi, kdo se narodili z žen, nepovstal větší než Jan Křtitel; a přece i ten nejmenší v nebeském království je větší nežli on.“ (Mt 11,11)

Nejedná se zde tedy o velikost v světském slova smyslu, ale o nezasloužený dar milosti. Od doby vykoupení jsme my, kteří jsme pokřtěni v Krista, podle milosti znovuzrození v Kristu. Jako křesťané, kteří naplno žijeme z jednoty Božího Syna s Otcem, jsme novým stvořením už na tomto světě. A přesně to nás v pravdě vyzdvihuje nad lidi Starého zákona. Evangelista Jan to ve svém listě krásně popisuje prostými slovy: „Vizte, jakou lásku nám projevil Otec: máme být nazýváni Božími dětmi. A my jimi jsme!“ (1 Jan 3,1)

„Toto všechno vám říkám jen proto, abyste poznali, že přicházím, abych vám tímto dílem lásky mocně pomohl setřást ze sebe

tyranské otroctví, které spoutává vaši duši, a dal vám okusit pravou svobodu. Až z této svobody vytryskne pravá blaženost; v porovnání s ní jsou všechny radosti tohoto světa ničím. Pozvedněme se všichni k této důstojnosti Božích dětí a važe si své velikosti, potom budu víc než kdykoliv předtím vašim nejlaskavějším a nejmilosrdnějším Otcem.“

Jsem Bohem pokoje

„Přišel jsem, abych tímto dílem lásky přinesl pokoj. Pokud mě někdo uctívá a odevzdá se mi, dám mu paprsek pokoje ve všech protivenstvích, ve všech jeho starostech, v jeho utrpeních a každém zármutku – zvláště tehdy, když mě bude vzývat a milovat jako svého Otce. Když mě rodiny budou uctívát a milovat jako svého Otce, dám jim svůj pokoj – a s ním svou láskyplnou a starostlivou prozřetelnost.

Když mě budou uctívát dělníci, podnikatelé a ostatní obchodníci, daruji jim svůj pokoj, sílu a projevím se vůči nim jako dobrotivý a milosrdný Otec. Když mě budou vzývat a uctívát v každém křesťanském společenství, daruji jim svůj pokoj, prokážu se jako nadevše laskavý Otec a ve své moci zajistím duším věčnou spásu.

Když mě bude vzývat a uctívát celé lidstvo, pošlu na celé lidstvo ducha pokoje jako blahodárnou rosu.

Když mě budou vzývat a uctívát všechny národy, nikdy víc nedojde k nepokojům a válkám, protože já jsem Bůh pokoje, a tam, kde jsem já, nebude žádná válka. Chcete zvítězit nad vašim nepřítelem? Volejte ke mně a budete nad ním vítězně triumfovat.

A potom: **Víte, že svou mocí dokážu všemno. Právě tuto moc vám nyní všem nabízím, abyste z ní měli užitek v tomto čase i na věčnosti.** Vždy se ukážu jako váš Otec za předpokladu, že vy se ukážete jako mé děti. Co jiného si můžu přát tímto dílem lásky než najít srdce, která mi rozumějí?“

Tato slova opět potvrzují, jak rozhodující je upřímná, vroucí modlitba, kterou člověk s důvěrou dítěte vysílá k nebeskému Otci. Když se modlíme s dětskou důvěrou, jsme takřikajíc všemohoucí. Výjimečné přítom je, že nebeský Otec nám dává ujistění o moci přímluvy i pro věčnost, to znamená, že především v nebi budeme velkými přímluvci. Zde na zemi pochopíme nebeského Otce opravdu až tehdy, když budeme mít pokoru malého

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čistěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to ke chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevysslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

Evangelium – Jan 20,19–31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuš-

těny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevlořím svůj prst na místo hřebů a nevlořím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

dítěte. Proto říká, že jeho velkým přáním je: „najít srdce, která mi rozumějí“. To, co moudrým a učeným pro jejich vlastní sebejistotu zůstává skryté, zjevuje Bůh prostým srdcím, neboť se ve své nouzi dětsky otvírají jeho milosti (srov. Mt 11,25).

Příbytek Otce v srdci člověka

„Jsem svatost, kterou vlastním v dokonalosti a plnosti, a tuto svatost, jejímž jsem původcem, vám daruji prostřednictvím svého Svatého Ducha a skrze zásluhy mého Syna ji obnovuji ve vašich duších.

Ano, skrze svého Syna a Ducha Svatého přicházím k vám, vstupuji do vás a hledám ve vás odpočinek.

Pro některé duše se tato slova »vstupuji do vás« zdají být tajemstvím, ale tady není žádné tajemství.

Když jsem svého Syna pověřil ustanovením Eucharistie, předsevzal jsem si vstoupit do vašeho nitra vždy, když přijímáte svatou Hostii.

Ale ani před ustanovením Eucharistie mi nic nebránilo v tom, abych přišel do vašeho nitra, protože pro mě není nic nemožné! Přijetí této svátosti je však skutečností, která se dá snadno pochopit a vysvětluje vám, jakým způsobem do vás vstupuji. Když jsem potom ve vás, snadněji vám dávám to, co vlastním – za předpokladu, že mě o to prosíte.

Prostřednictvím této svátosti se se mnou hluboce sjednocujete a právě v této vroucné důvěrnosti přetékející míra mé lásky způsobí, že svatost, kterou vlastním, se vlévá do vaší duše. Zaplavuji vás svou láskou, a vám tak stačí, abyste mě jen poprosili o ctnost a dokonalost, kterou potřebujete.

A buďte si jisti: v těch okamžicích, když Bůh spočívá v srdci svého stvoření, vám nic nebude odepráno.“

Jaký nádherný příslib! Nebeský Otec nás s jistotou ubezpečuje, že po přijetí Svátosti oltární nám nic neodepře, když o to se správným postojem srdce budeme prosit.

„Nyní, když už chápete, že si přeji mít místo svého odpočinku v srdci člověka, nechtěli byste mi ho i dát? Vždyť jsem vašim Otcem a vašim Bohem! Odvážili byste se mi to odepřít? Ach, nenechejte mě trpět takovouto krutostí vůči Otci, který si od vás žádá jen tento jediný projev přízně, aby vás za něj zahrnul všemi dobrodiními. Hleďte duše, které jsou naprosto oddané mé účtě a oslavě a které mi toto místo odpočinku dokážou poskytnout.“

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 132/2020 přeložila a upravila -jk-

Pondělí 20. 4. 2020

6:05 Na druhý pohled: 1. díl: Odvážně **7:40** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **8:45** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Bačkorám navzdory: Alice v říši divů **9:32** Outdoor Films (20. díl): S Markem Šimíčkem **11:05** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **11:10** Divadélko Bubáček (2. díl): O Kněhyni **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **13:10** Skryté poklady: Roman **13:40** Cesta návratu **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (44. díl): Ilja Racek **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě **16:55** Chlapi na hoře **17:20** Barma – Bezmezná naděje **17:40** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:30** Divadélko Bubáček (3. díl): O Rastíkovi a Johance **18:45** Vezmi a čti: Duben 2020 [P] **19:05** Víra do kapsy [P] **19:20** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ostrov mnichů **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl) **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Kulatý stůl: Kulturou proti antisemitismu **23:45** Terra Santa News: 15. 4. 2020 **0:10** Post Scriptum **0:20** Noční univerzita: Mons. Jiří Paďour – Kristova škola **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 4. 2020

6:05 Pod lampou **8:10** Paprsek Boží lásky – Kosovo **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO: žirafy a želvy. **9:40** Muzikanti, hrajte **10:15** Poletuchy: Na skok za počasím **11:05** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **11:10** Divadélko Bubáček (3. díl): O Rastíkovi a Johance **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **13:00** Benedikt XVI., s úctou k pravdě **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz – biskup **15:30** Frano z Malesie **16:00** Kulatý stůl: Ekologie **17:35** Divadélko Bubáček (4. díl): Jak Kašpárek napálil babu Čaraburdu **17:50** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Zpravodajské Noeviny: 21. 4. 2020 [P] **18:45** Klapka s Václavem Fořtem [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha – Betlémská kaple [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení tvůrci pokoje **22:55** Řeckokatolický magazín [P] **23:15** Cvrlikání (78. díl): Pranic **0:25** Post Scriptum **0:35** Ztracená ovečka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 4. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 4. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě **7:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Opavská inspirace **10:40** Pomoc, která se točí **11:05** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **11:10** Divadélko Bubáček (4. díl): Jak Kašpárek napálil babu Čaraburdu **11:30** Živě s Noe **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Panny Marie, Hvězdy evangelizace na Břve [L] **12:50** Lednický park vypravuje **13:15** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý –

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

novinář a hudební publicista **15:30** Most milosrdenství – Brazílie **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 4. 2020 **16:20** Don Rua – nástupce **16:50** Cvrlikání (30. díl): Nezmaři **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Vy, kteří jste zůstali – Rwanda **18:30** Divadélko Bubáček (5. díl): Kašpárekův smích **18:40** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:45** Na křídlech andělů **19:10** Jezuitské redukce v Paraguai **19:30** Terra Santa News: 22. 4. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace s P. Zdenkom Vavrem [L] **21:00** Nebojte se... [L] **22:05** Živě s Noe [P] **22:45** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **23:35** Generální audience papeže Františka **0:05** Post Scriptum **0:15** Z krajiny kulturních tradic **0:45** Kněz zpívající reggae – Jamajka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 4. 2020

6:05 Víra do kapsy **6:20** Potkal jsem Boha v temnotě **6:50** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **7:55** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení tvůrci pokoje **8:35** Terra Santa News: 22. 4. 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Vezmi a čti: Duben 2020 **9:35** Kulatý stůl: Kulturou proti antisemitismu **11:10** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **11:15** Divadélko Bubáček (5. díl): Kašpárekův smích **11:30** Živě s Noe **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** Bačkorám navzdory: Alice v říši divů **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt – ikonograf, historik **15:25** Ars Vaticana **15:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 4. 2020 **16:00** Zahajovací koncert MHF Karla Ditterse z Dittersdorfu: kostel Navštívení Panny Marie v Bílé Vodě **17:45** V pohorách po horách (48. díl): Minčol – Martinské hole **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:25** Divadélko Bubáček (7. díl): Jak Mojmir ke štěstí přišel **18:39** Zapomenuté Čako **19:00** Večeře u Slováka: 3. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (12. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... [L] **21:15** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO: žirafy a želvy. **21:30** Živě s Noe **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdném **0:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2020 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 4. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2020 **6:25** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **7:20** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **8:15** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **9:30** Outdoor Films s Heřmanem Volfem (26. díl): Nikdy

se nevzdávej **11:05** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **11:10** Divadélko Bubáček (7. díl): Jak Mojmir ke štěstí přišel **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Adopce srdce Mohelnického dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (48. díl): Boris Jirků – malíř **15:25** Ars Vaticana **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2020 **16:20** Dokonalá radost **16:50** Klapka s Václavem Fořtem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** P. Ignác Stuchlý **18:25** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:30** Divadélko Bubáček (8. díl): Psí princezna **18:50** Přesel jsem hranici **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Duben 2020 [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Poletuchy: Na skok za počasím **23:10** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): Speciál **0:15** Post Scriptum **0:25** 750 let Svinova **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 4. 2020

6:05 Klapka s Václavem Fořtem **7:05** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **7:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (151. díl): Krojové inspirace napříč Slováckem **8:40** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO: žirafy a želvy. **8:55** Sedmihlásky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **9:00** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **9:30** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **9:45** GOODwillBOY V. (2. díl) **10:35** V posteli POD NEBESY V. (3. díl) **11:30** Víra do kapsy **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli **12:05** Pod lampou **14:10** Letem jazzem (12. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **15:25** Vezmi a čti: Duben 2020 **15:40** Terra Santa News: 22. 4. 2020 **16:05** VUS Ondráš a SLUK: MFF Strážnice 2019 **17:45** První křesťané: Pohoršení kříže **18:20** Muzikanti, hrajte **18:50** Cenakolo: Svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Markétou Knotkovou (89. díl): Cesta hrdinů SNP [P] **21:40** Janomamové v Brazílii [P] **22:05** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **22:20** Živě s Noe [P] **23:30** Myanmar: Na stejné cestě **0:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 4. 2020

6:05 Biblická studna **7:05** Missio magazín: Duben 2020 **8:05** Řeckokatolický magazín **8:20** Letem jazzem (12. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **9:35** Večeře u Slováka: 3. neděle velikonoční **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl) **10:10** Víra do kapsy **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Outdoor Films s Markétou Knotkovou (89. díl): Cesta hrdinů SNP **15:00** Muzikanti, hrajte **15:30** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **16:25** Vezmi a čti: Duben 2020 **16:45** Živě s Noe **17:50** Velké ticho v Poličanech **18:15** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:20** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **18:50** Příroda kolem nás: Hadilov pisař a dančí říje na Vysocíně [P] **19:10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ignác z Loyoly **22:20** V souvislostech **22:45** Má vlast: Svatý Hostýn **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 20. 4. o 20:15 hod.: A teraz čo? (Som v slepej uličke)

Ako sa mám vysporiadať s nečakanou hraničnou situáciou v mojom živote? Zrazu sa niet o čo oprieť, nič nie je ako predtým, strácam akúsi stabilitu a pôdu pod nohami, neviem ako ďalej, čo s tým?

Utorok 21. 4. o 16:30 hod.: Pút' do Chartres (dokument)

Pešia pút' z dnes už takmer neexistujúcej katedrály Notre Dame v Paríži do katedrály v Chartres je v sekularizovanej západnej Európe viac než pozoruhodným javom. Dvadsať tisíc pútnikov prejde za tri dni 120 kilometrov. Na púti sa modlia, spievajú a hrdosť sa hlásia k tradičným kresťanským hodnotám manželstva, rodiny a ochrany života.

Streda 22. 4. o 22:05 hod.: Taizé

Záznam modlitby Taizé v kostole sv. Anny v Trnave.

Štvrtok 23. 4. o 17:30 hod.: Sme tu pre vás

V novej relácii na vaše otázky odpovedá Mons. Stanislav Zvolenský, Mons. Jozef Halčko a hovorca KBS Martin Kramara.

Piatok 24. 4. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätá Ružena Linská (filmový seriál)

Videcka lekárka v odľahlej dedinke sa stane svedkom zázraku, ktorý zmení nielen jej život, ale aj život malého týraného dievčatka na príhovor patrónky Ameriky, svätej Ruženy Limskej.

Sobota 25. 4. o 20:30 hod.:
G. Moscatti – Doktor pre chudobných 2/2 (film)

Giuseppe Moscatti bol lekárom, profesorom, vedcom a preslávil sa svojim mimoriadnym prístupom k chudobným. Počas I. svetovej vojny viedol nemocnicu pre ranených vojakov. Vždy vedel určiť správnu diagnózu. V roku 1987 bol kanonizovaný za svätého.

Nedeľa 26. 4. o 20:00 hod.:
Modlitba za odvrátenie epidémie

Priamy prenos z Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA
BREVIÁŘ PRO LAIKY
18. – 25. DUBNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 4.		PO 20. 4.		ÚT 21. 4.		ST 22. 4.		ČT 23. 4.		PÁ 24. 4.		SO 25. 4.	
Antifona	471	527	518	582	518	582	518	582	1722	1941	518	582	1354	1499
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	518	582	518	582	518	582	1349	1494	518	582	1673	1893
Antifony	472	528	935	1046	950	1062	965	1079	1350	1494	998	1115	1682	1499
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	813	914
Krátké čtení a zpěv	514	577	520	584	523	588	526	591	1350	1495	532	599	1682	1500
Antifona k Zach. kantiku	515	578	520	584	523	588	526	592	1350	1495	533	599	1354	1500
Prosby	515	578	520	585	523	588	526	592	1724	1943	533	599	1683	1500
Závěrečná modlitba	515	578	521	585	1348	1493	527	592	1350	1495	1353	1498	1354	1501
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	521	585	524	589	527	593	1726	1945	534	600	1684	1501
Závěrečná modlitba	515	578	521	585	524	589	527	592	1350	1495	533	600	1354	1501
Nešpory:														
SO 18. 4.														
Hymnus	477	533	477	533	517	581	517	581	517	581	1351	1496	517	581
Antifony	478	534	478	534	945	1057	960	1073	976	1091	1715	1932	1009	1126
Žalmy	478	534	478	534	945	1057	960	1073	976	1091	1715	1932	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	522	586	525	590	528	593	1352	1497	535	601
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	522	587	525	590	528	594	1352	1497	535	601
Prosby	513	576	516	579	522	587	525	590	528	594	1718	1936	535	602
Záv. modlitba	515	578	515	578	521	585	1348	1493	527	592	1350	1495	1353	1498
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 19. 4. – 2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)

1. čt.: Sk 2,42–47
 Ž 118(117),2–4.13–15.22–24
 Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Petr 1,3–9
 Ev.: Jan 20,19–31

Pondělí 20. 4. – ferie

1. čt.: Sk 4,23–31
 Ž 2,1–3.4–6.7–9
 Odp.: srov. 12c (*Blaze všem, kdo se uchylují k Hospodinu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,1–8

Úterý 21. 4. – nezávazná památka sv. Anselma

1. čt.: Sk 4,32–37
 Ž 93(92),1ab.1c–2.5
 Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděť se velebností. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,7b–15

Středa 22. 4. – ferie

1. čt.: Sk 5,17–26
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,16–21

Čtvrtek 23. 4. – svátek sv. Vojtěcha

1. čt.: Sk 13,46–49
 nebo Kol 1,24–29; 2,4–8
 Ž 96(95),1–2a.2b–3.7–8a.10
 Odp.: srov. 3 (*Výpravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 10,11–16

Pátek 24. 4. – nezávazná památka sv. Jiří nebo sv. Fidela ze Sigmaringy

1. čt.: Sk 5,34–42
 Ž 27(26),1.4.13–14
 Odp.: 4ab (*Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,1–15

Sobota 25. 4. – svátek sv. Marka

1. čt.: 1 Petr 5,5b–14
 Ž 89(88),2–3.6–7.16–17
 Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 16,15–20

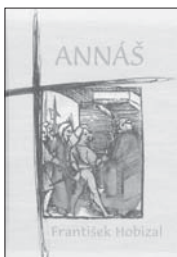
O DOBĚ KRISTOVĚ

ANNÁŠ

František Hobizal

Třídílná historická freska o Palestině doby Kristovy, která končí smrtí velekněze Annáše v roce 63 po Kristu. Zaměřuje se především na politickou situaci země a na intriky jejích představitelů, Herodovců a velekněží jeruzalémského chrámu.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 280 stran, 249 Kč

mocným na ostrově Molokai. Na malomocenství tehdy neexistoval lék, nemocní byli na ostrov vyhošťováni, aby se zabránilo šíření nemoci. Kdo byl na ostrov vyhoštěn, věděl, že tady už zemře. Otec Damián žil na ostrově Molokai šestnáct let, než se sám nakazil a nemoci podlehl. Postupně získal spolupracovníky, vybudoval tam kostel, vodovod, dřevěné domky, nemocnici, dva sirotčince. Snažil se obyvatele smysluplně zaměstnat, založil pro ně i pěvecký sbor a kapelu. Mnohé přivedl ke křesťanské víře, protože nekázal jen slovy, ale hlavně svým životem. Papež Benedikt XVI. jej roku 2009 svatořečil. Je patronem lidí stížených malomocenstvím a nemocí AIDS.

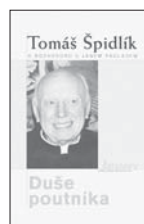
OSOBNOST ČESKÉ CÍRKVE

DUŠE POUTNÍKA

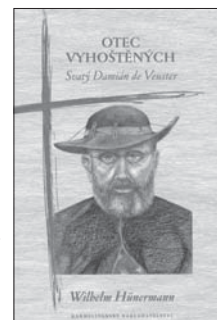
Tomáš Špidlík v rozhovoru s Janem Paulasem

Kardinál Tomáš Špidlík (1919–2010) nás provádí svým životem od dětství v Boskovicích, přes studia v Holandsku, léta v Římě až po jeho jmenování kardinálem. Nechybí ani ohlédnutí za inspirativním teologickým dílem otce kardinála.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., zúž. A5, 232 stran, 239 Kč*

*Karmelitánské nakladatelství
Vydání čtvrté, v KNA první, upravené
Váz., A5, 216 stran, 239 Kč*

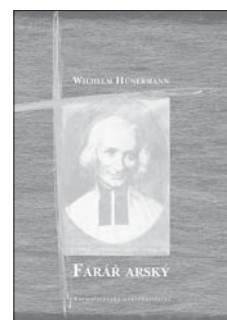

FARÁŘ ARSKÝ

Wilhelm Hünermann • Z němčiny přeložila Eva Lajkeřová

Románový životopis sv. Jana M. Vianneye (1786–1859), faráře z Arsu. Na dramatickém pozadí knihy, tvořeném hrůzami Francouzské revoluce a napoleonských válek, usiluje tento neobyčejně čistý, upřímně zbožný, horlivý a skromný muž o naplnění svého poslání – přispět k tomu, aby z lidských srdcí nevytizela víra.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., A5, 264 stran, 249 Kč*

ZE ŽIVOTA SVĚTCŮ

OTEC VYHOŠTĚNÝCH • SVATÝ DAMIÁN DE VEUSTER

Wilhelm Hünermann • Z němčiny přeložil P. Alois Hanzelka

Kniha líčí život svatého Damiána de Veuster (1840–1889), belgického kněze, který dobrovolně zasvětil svůj život malo-

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030	TZ	
------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.